

Maximalizmussal az élvonalban

Holló Máttyás uszódi tenyésztő érdemelte ki a 30. Alföldi Állattenyésztési és Mezőgazda Napok juhtenyésztési nagydíját. Az ile de france, berrichon du cher és magyar merinó tenyészállatokkal taroló tenyésztővel arról beszélgettünk, mit jelent számára a nagydíj, mi motiválja őt, milyen tervei vannak, illetve hogy miként látja az ágazat helyzetét és jövőjét.

Holló Máttyás sorozatban harmadszor nyerte el az idén a juhtenyésztési nagydíjat. Végtelenül büszke rá, és nincs megállás, már most megkezdte állatai felkészítését a jövő évi bírálatra. Ismeretei szerint ugyanis tenyésztőtársai közül sokan csak néhány héttel a kiállítás előtt kezdenek foglalkozni a kiállításra szánt állataikkal, ami szerinte akkor már késő. „Ahogy a sportolók hosszú éveken át edzenek” – hangsúlyozza, hogyha valaki – az élet bármely területén – az élmezőnybe szeretne tartozni, arra időt, energiát és pénzt kell áldozni. Személyes motivációjaként a hiúságát és a maximalizmusát emeli ki. Célja, hogy mindig jobb legyen, mindig jobbat csináljon, és „nemcsak a juhtenyésztésben, hanem az élet minden területén”. Bármilyen díjat érnek is el az állatai, mindig kritikus szemmel nézi őket, hogy vajon min lehetne még javítani.

Az idei bírálaton (is) nagyon jól szerepeltek a juhái: öt fajtagyőztes került ki közülük, 21 állatából 12 került be a győztesek végső összevetésébe, és sok szép eredmény született. „Még amikor kint voltak az állatok a ringben, akkor is azt figyeltem, hogy melyiknek lehetett volna kicsit kerekesebb a combja, kicsit szélesebb a válla. Mert ha az ember hátradől, akkor könnyen lemarad ebben a rohanó világban” – fogalmazott Holló Máttyás.

A különböző versenyeken elért díjaknak véleménye szerint is van marketingértéke. Bár ő az állatok árába ezt nem szokta beépíteni, piaci áron értékesíti állatait a tenyésztőtársaknak, de az eladott mennyiségben már megmutatkoznak az előnyei. „Jelenleg nem tudok annyi állatot előállítani, hogy ne lenne belőle hiány. A húsfajtákból, a berrichon du cher-ből és az ile de france-ből a szeptember-októberi szü-

letésűeket már most kezdik lekötögetni.” A díjak hozadékát tehát abban látja, hogy megfelelő mennyiségű tenyészállatot tud értékesíteni, nem utolsó sorban pedig hogy vevői megtisztelik a bizalmukkal.

Holló Máttyás 19 éve jár kiállításra, 2004-ben volt először Hódmezővásárhelyen. Akkor még csak egy csoportot hozott, a második díjat szerezte meg velük. De ez akkora motivációt adott neki, olyan nagy megtiszteltetésnek tekintette, hogy egy kis tenyésztőt, mint őt (akkor húsz-harminc törzskönyvezett juha volt) ilyen díjjal jutalmazták, hogy azóta is hatással van tenyésztési munkájára. A 19 év alatt egyetlen egyszer nem vett részt a kiállításon, viszont az összes többitől valamilyen díjjal tért haza.

Általános igazság, hogy sokkal könnyebb eljutni egy adott szintre, mint huzamosabb ideig ott maradni – vallja. Holló Máttyás 10 év tenyésztői munka után jutott el odáig, hogy eséllyel indulhasson a legszebb állatért, fajtagyőztesért járó díjért, ennyi idő után sikerült azokat elnyerni. Az első nagydíját, egy OMÉK-nagydíjat 2017-ben kapta. Ezzel annyira elégedett volt, hogy a 2018-as kiállításra nem készült megfelelően – aminek meg is lett az „eredménye”, állatai nem szerepeltek jól. A következő évben, 2019-ben azonban már ismét sikerült a nagydíjat elnyernie. „Akkor tanultam meg, hogy nem elég az, ha eljutottam valahova. Azt kell jelentse, hogy egy bizonyos szintet képviselek, és szeretnék ottmaradni” – fogalmazza meg hitvallását, hogy minden helyzetből lehet és kell tanulni, ha mást nem, azt, hogy mit hogyan ne csináljak” – mondta a nagydíjas juhtenyésztő.

A juhászok körében van egy mondás, a titkokat nem szabad elárulni. Ezzel végképp nem ért egyet Holló Máttyás, aki bárkivel szívesen megosztja tapasztalatait. Az ugyanis nem titok, azok ismerete azonban még kevés, mert azt meg is kell valósítani. „Ahhoz pedig óriási elszántság és hivatástudat kell” – mondta végül Holló Máttyás.

Jung Ivett

– Nagyon megváltozott a juhállományok összetétele – fogalmazza meg véleményét a hazai juhágazat helyzetéről Holló Máttyás. Azt, mint emlékeztetett, a rendszerváltás környékén nagyobb állományok és kevesebb tenyésztő jellemezte. Ez mostanra megváltozott, sok tenyésztő kis létszámú tenyészetekkel van jelen. Elaprózódott az állomány, ami tenyésztési szempontból problémás. Tovább kellene lépni, és konkrét célra tenyészteni az állományokat. Ismert azonban, hogy az állatlétszámot nagyban befolyásolja a birtokstruktúra. Akik most vágnának bele a juhtartásba, nem jutnak akkora területhez, hogy megérné foglalkozni vele. Pedig, fogalmaz Holló Máttyás, „a juhágazatban óriási potenciál lenne, csak a tenyésztők, juhtartók egy részének változtatnia kellene a gondolkodásán”. Példaként említi a britek unióból való kilépését, amivel óriási piaci vákuum keletkezett, amit az írek ki is használtak, rengeteg bárány érkezett onnan. A magyar juhtartóknak ezt a piaci rést kellene kihasználni, ahhoz azonban az is kellene, hogy a jelenlegi 0,7 helyett 1,2-1,3 bárány szülessen évente. Szükségesnek gondolja a támogatási rendszer megváltoztatását is, az kellene kapjon támogatást, aki egy anyától évente egy bárányt le tud választani. Ebben az esetben gazdaságos lenne a juhtartás, és nem csak a támogatásért tartanak az állatokat.